

„EDINOST“

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „3.—“; „4.50“
za četrt leta „1.50“; „2.25“

Posamične številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 4 nov.

Na naročbe brez priložene naročnine se upravištvo ne ozira.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 28. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglaš in oznanila se računa po 7 nov. vrstica v petito; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javna zahvale, smrtnice itd. se računa po pogodbi.

Naročnino, reklamacije in inserate prešema upravištvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

*V edinost je n. d. e.

Iz deželni zborov.

Deželni zbor tržaški.

(II. seja dne 10. oktobra 1888.)

Po dolgem počitku, baje vsled silnih naporov ob odprtju našega deželnega zbora, bila je vendar II. seja dne 10. t. m. Predsedoval je deželni glavar dr. Bazzoni, vlado je zastopal vladni svetnik vitez Rinaldini. Navzočih je bilo 32 poslancev.

Po odobrenju zapisnika I. seje poroča poslanec dr. Piccoli v imenu deželnega odbora o vspehu zaključkov v zadnjem zasedanju dež. zbora in o programu sedanjega zasedanja. To zanimljivo poročilo konstatuje, da do sedaj niso rešene nastopne ulege leta 1888.: sprejeti načrt postave o razširjenju volilne pravice; resolucija o zgodovinskih pravicah mesta tržaškega; resolucija glede odškodnine ob odpravi pristanišča; resolucija glede osnovitve italijanskega vseučilišča v Trstu in utok proti ministrski naredbi glede zemljišnih knjigah nima še cesarjeve sankcije; najvišje potrjenje pa sta dobila gradbena novela in zakon o štedenju divjačine. — Program sedanjega zasedanja obsega: posvetovanje o načrtu postave glede zemljišne odveze; načrt postave glede sigurnosti občinstva v gledališčih in drugih javnih prostorih; predložene račune deželne šolske zaklade in zemljišno-odvezne zaklade ter razne resolucije.

Po preditjanju obširnega tega poročila spregovori poslanec pl. Burgstaller; obžaluje, da še vedno tarna deželni odbor s predlogo zakonskega načrta o razširjenju volilnih pravic, kakor je to uže predložil z raznimi drugimi poslanci v prejšnjih zasedanjih. Sedaj za Najvišje potrjenje predloženi načrt se ozira le na neznatni del prebivalstva. Izjavlja, da je tako postopanje protiliberalno, kajti odteguje se mnogobrojnim prebivalcem mesta tržaškega volilna pravica. V tem obziru poziva se na državno zakonodajstvo in na liberalne deželne zbore. Konečno obžaluje opetovano, da je vsled kratkega zasedanja nemogoče izdelati ta zakonski načrt.

Poročevalec dr. Piccoli odgovarja, da bode napravil deželni odbor v tem smislu nov načrt postave ter ga predložil deželnemu zboru, čim bode rešen sedanj.

*) Vsled te naredbe mora se vključevati, kakor znano, tudi v slovensk m, kakor dež. jeziku Op. uređ.

za sankcijo pripravljen načrt. — Zatem se sprejme na znanje poročilo dež. odbora.

Potrdi se obračun deželne šolske zaklade za l. 1887. z gl. 707.422-14 imanja in gold. 268.031-80 1/2 izdatkov, zatorej z čistim imetkom gl. 439.390-33 1/2. Sprejme se tudi proračun iste zaklade za l. 1889. z gl. 33.410-40 dohodkov in stroškom v istem znesku. Stroški proračuna razdeljeni so tako-le: Za mirovine gl. 350; donesek občine tržaške za nakup učil v ljudskih šolah gl. 1430-80; tretji obrok za pokritje posojila mestne občine pri tržaški hranilnici za zgradbo nove ljudske šole v starem mestu 15.000 gl.; občini tržaški prinos za ohranitev ljudskih šol še ostalih gl. 629-60, odnosno večji ali manji saldo, kateri se pokaže iz uprave l. 1889.

Sprejme se obračun zemljiško-odvezne zaklade za l. 1887. z 14.802 gl. 44 1/2 kr.

Razpravlja se zatem o zakonskem načrtu o lovskem pravu. Načrt je izdelal deželni odbor ter se razlikuje od vladne predloge. Bistveno določuje, da smejo občine dati lov v najem najmanj za 6 in največ za 10 let, ter, ako ne bi se obnovila najemnina pōtem javne dražbe, ne sme trajati najemnina manj od 3 in več od 5 let. Zakonski načrt določuje tudi, da, ako bi se osnovala iz sedaj obstoječih lovišč, katera spadajo pod občine glede najemnine, rezervirana lovišča, ali, ako bi se zedinila taka lovišča z uže obstoječimi rezerviranimi lovišči, stopi pravica rezerviranja lova še-le v krepot po izteklem, sedaj obstoječem ugovoru za lov. V takih slučajih ne sme se najemnina več obnoviti.

O glavnej razpravi izjavlja posl. pl. Burgstaller, da se s predložnim načrtom ne bode na sedanjem stanju stvari prav nič promenilo, kajti lov se daje sedaj v najem od 5 do 5 let. Opozarja na strašni trud in žrtve, katere so bile potrebne, da se pogodbi Kras ter se spremene kamenita, nerodovitna tla v polja; govori o škodah, katere nastanejo v tržaški okolici vsled lova v vinogradih in drugih nasadach, kajti najde se primerno le malo divjačine; zahteva posebni zakon za okolico, ker vladajo v istej razmere, kakor nikjer drugod. Reservirani lov pri nas ni mogoč, ker nima niti eden posestnik 200 oralov svojega zemljišča. Poljedelca pa se mora varovati s posebnim zakonom pred škodami, katere nastanejo vsled lova, uže zaradi tega, ker navadne odškodnine ne stoje v nikakoršnej razmeri z napravljeno škodo. Izjavlja konečno, da bode glasoval za predloženi zakonski načrt, poziva pa

deželni odbor, da izdela načrt zakona, kateri bi faktično varoval seljake in poljedelce pred poškodovanjem zemljišč vsled lova.

Poročevalec dr. Piccoli odgovarja, da je jako težko obistiniti želje poslance Burgstallerja, kajti niti izkušeni strokovnjaki ne morejo se zediniti o načinu odškodovanja vsled lova.

Sprejme pa se vendar zakonski načrt brez spremembe.

Deželnemu odboru se izroči vladna predloga o promeni nekih določb glede zemljišne odveze z naročilom, da se vpraša pri vladi, kateri vzroki so jo napotili staviti to predlogo in da preuči dež. odbor agrarične in juridične razmere, na katere se opira vladna predloga ter da poroča o vsem, ako le mogoče, še v sedanjem zasedanju.

Deželni glavar sklenil je sejo ob 8 1/4 uri zvečer.

Deželni zbor kranjski.

(IV. seja dne 21. septembra 1888.)

(Konec.)

Prošnja Ante Zentrichove, učiteljske sirote, za podporo se odkloni; nadučiteljski vdovi, Franciški Ušeničnik, dovoli se, da si ranjki Primož Ušeničnik ni še imel postavne dobe (10 let) za pokojnino, letnih 196 gl. 66 kr., za čvetero otrok pa 28 gl. vzgojnine na leto. Nadučiteljeve vdove Katarine Lavrič prošnja za pobiljšanje pokojnine se ne usliši. Učiteljski soprog Franciški Kalin, katere mož je neznano kam izginil, nasvetuje finančni odsek miloščno letnih 100 gl. za tri leta, ako bi se mej tem časom njen mož ne našel.

Poslanec gospod Lavrenčič opisuje veliko bedo njene in njenih čvetero otrok in nasvetuje miloščno letnih 150 gl.

Poročevalec finančnega odseka Šuklje vzdržuje predlog. Pri glasovanju pa obvelja nasvet poslance Lavrenčiča za letnih 150 gold. —

Poslanec prof. Šuklje poroča v imenu finančnega odseka o proračunu zaklada učiteljskih penzij za l. 1889. Potrebščina iznaša 20.400 gl., zaklada 8688 gl., torej se kaže primanjkljaja 11.712 gl., kateri je pokriti iz deželnega zaklada. Se odobri.

Poslanec prof. Šuklje poroča v imenu finančnega odseka o zavarovanju učiteljev. Po naročilu slavnega deželnega zbora je deželni odbor vprašal vse večje zavarovalnice avstrijske, ali ne bi prevzele in pod katerimi pogoji zavarovanja učiteljev glede pokojnin. Odgovorila so društva: „Riunione

adriatica“, „Prvo avstrij. uradniško društvo“, „Azienda“, „Assicurazioni generali“ in „Austria“. Ker so društva zahtevala razna pojasnila, izročil je deželni odbor vse dopise ces. kr. deželnemu šolskemu svetu s prošnjo, da izreče svoje mnenje, ali bi se dalo tako zavarovanje izvršiti in ali so morda uže v kateri avstrijske deželi učiteljske pokojnine zavarovane pri kakem zavarovalnem zavodu. Odgovora od c. kr. deželnega šolskega sveta še ni, zato nasvetuje, da se ta oddelek deželnoodborskega poročila odobri. Obvelja.

Profesor Šuklje poroča o prošnji odbora za Vodnikov spomenik za podporo. Proračun kaže potrebsčine 7700 gl. Umetno delo bode v dveh mesecih dovršeno in bode po izreku slavnega profesorja Zumbuscha v čast mestu Ljubljanskemu. Primanjkljaja je pa 4229 gl. Treba je, da se dežela udeleži z večjo svoto za spomenik. Poročevalec nasvetuje 1000 gl., naglašujoč, da se ta sklep storil v finančnem odseku jednoglasno. — Nasvet se vsprejme jednoglasno in potem na predlog doktorja Vošnjaka, ker ima finančni odsek uže ob 2. uri danes sejo, zborova seja sklene.

V. seja dne 25. septembra 1888.

Baronu Apfaltrernu dovoli se dopust za ostalo dobo sedanjega zasedanja.

Deželni predsednik baron Winkler naznanja, da je ribarski zakon, katerega je sklenil deželni zbor v lanskem zasedanju, dobil dne 18. avgusta Najvišje potrjenje in se bode v kratkem prijavil v dež. zakoniku.

Poročilo deželnega odbora glede osuševalnih del v Račenski dolini izroči se upravnemu odseku.

Poročilo dež. odbora o podporah, ki naj bi se iz deželnega zaklada dovolilo šolskim občinam za zgradbo ljudskih šol, izroči se finančnemu odseku. Dež. odbor nasvetuje sledeče: 1. Cerknica 100 gold., 2. Žabno polje 1000 gl., 3. Rakitna 400 gl., 4. Oberje 300 gl., 5. Tomišelj 100 gl., 6. Radeče 400 gl., 7. Sv. Gora 100 gl., 8. Sv. Trojica 200 gl., 9. Radomlje 300 gl., 10. Grahovo 400 gl., 11. Radence 200 gl., 12. Podgora 200 gl., 13. Česnjice 200 gl., 14. Bojance 100 gl., 15. Tribuče 200 gl., 16. Štrekljevec 200 gl., 17. Stari trg pri Poljanah 100 gl., 18. Crnomelj gl. 1000, 19. Metlika 1000 gl., 20. Sent Vid pri Vipavi 200 gl., Kropa 200 gl.

Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep deželnega zaklada za l. 1887, razkaz skupne imovine

PODLISTEK.

Jastreb contra Grlica.

Češki spisal Svatopluk Čech; prevel M. Vrnilež. (Konec.)

Le v dveh očesih našlo je to čudno ravnanje tujcevo hvaležno sporazumljenje. Bili sta z solzami napolnjeni očesi gospoda Jaroslava, ki se je z bolestnimi vzdihli ločil od dragih komedov svoje mladosti, prehajajočih z udarcem brezčutnega kladva v tuje, neštene roke. Zato se je vsakokrat prostjeje oddihnil, ko je pripadel koji teh predmetov bledebradem tujcu, — saj ta ni bil zanj tujec, — bil je star, dober znanec iz milega Supovega.

Po skončani dražbi pristopi Jaroslav k človeku s torbo in zakličo, dajaje mu zaupno roko: „Ah, gospod učitelj kje ste se vzeli?“

„Ah škoda, preškoda, da nisem prej prišel“ odgovori nagovorjenec, „da nisem ni slutil o tem, kaj se bo godilo.“

„In kaj počnete s temi rečmi?“

„Kaj bi ž njimi počel? Tu je pustim. Saj sem je jedino v tem namenu izruval iz krempljev Izraelovih. Nisem mogel prenesti misli, da bi mogla tuja, nevažna roka

onečastiti predmete, ki me spominjajo središnjih dob.“

„Ah, kako ste dober, gospod učitelj!“ zasepeče Jaroslav in smukne v stransko sobo, kjer je bila mej dražbo ostala obitelj zbrana.

Supovski učitelj je stal v zadregi sredi salona, sedaj uže praznega, nad peštrim kupom predmetov, koje je bil kupil.

Čez nekaj časa stopi iz stranske sobe Irena z snežno bledim obličjem, v črni žalni obleki. Zapeljivo je krasna v ti opravi. Obličje gospoda učitelja se zažari v brezbojnem svojem okviru v najkrasnejši bager.

Gospodična Irena se nebrizno pokloni, upre v zarudelega moža hladno oči in reče z resnim, zbadljivim glasom: „Zahvalim se vam, gospod učitelj, da ste prišli zdaleka pogledat gledišče našega ponižanja. Jaroslav mi je rekel, da hočete te stvari tukaj pustiti. Obdivujemo vašo velikomiselnost, a vaše ponudbe ne moremo vsprejeti. Doslej nam ne sme nihče vbogajme dajati. Te reči le seboj vzemite; kupili ste je dovolj dragi; mi jih ne potrebujemo.“

Pokloni se hladno in zopet v stransko sobo izgine. Gotovo bi bila počutila sočut z odpravljencem, ako bi bila pred odhodom na izraz njegovega obraza pazila. In morebiti bi se bila seela drugače na-

pram njemu vedla, da je slutila, da stoji pred njo ideal krasnih njenih sanj, nevidni darovalec prekrasne kitice, skladatelj polke mazurke, koje poskočni zvoki so ji razganjali tolikrat oblake s čela, — da je ta kantorček, kojega se je jedenkrat v letu z smehom spominjala, gojil njen obraz v svojem srcu kot sveto dragocenost, da je on jedini v širnem svetu po nji vzdihal in hrepenel in dan na dan obiskoval uže sesuti činski paviljon, v kojega je bil nekoč položil v stihih, s težo skovanih, očitovanje svoje ljubezni.

Brzo na to sprazni se salon popolnem. Čez nekaj časa ozovejo se zvunaj na hodniku koraki. Močna roka potegne za zvonec. Pa ni zvonec ni prišel zdrav iz občnega razrušenja. Onemel je. Prihodnik nekaj časa trka, pak otvori polagom vrata in notri pogleda. Opalen, izrazen možki obraz v okviru gavranih las in brade. Naposled se objavi cel mej vratni — visoka brhka postava — in se začujen ogleduje po prazni sobi.

Potrka na vrata stranske sobe. Tam je konečno našel, kar je iskal. V praznem prostoru stala je kakor poslednja oaza v potopu starožitna postelja s pobjano steno in na ti postelji počivala je na beli podglavnici z belimi nabori okrog prastaro,

sežoltelo, zgubanjeno lice v okviru valovitega snega, po kojem so igrali dijademovi biserci kakor ne umirajoče, temveč umrše kraljice.

In nad pokojnico stala je skupina solžečih se oseb: rovan deček, pobita gospa in dve vitki deklici, mej kojima je prihodnik koj ono spoznal, po koje pogledu je tako vroče hrepenel.

Tako je bil našel doktor Volny rod-bino, o koji mu je bil revež prijatelj v Carigradu toliko povedal. Togujoča obitelj ga iznenadjena pogleda. Čakala je očeta, ki se ni bil ves dan doma pokazal.

Doktor Volny je molče stal pred njimi. Naj mar za jedno izgubo o drugi poroča, naj jim pove, da leži Vladimir tam doli v žgočem pesku, pod črno, očesljano cipreso? Naj jim mar reče, da je dobil z usten umirajočega zapuščenca, ubogo to obitelj in da upotrebi ves svoj imetek, vse svoje moči, da ji vrne bivšo srečo? Naj pove ti milostni devi, da hoče poprositi sladke, marljive njene roke? Naj jim mar pove, da je v krasni gorski krajini uže posestvo kupil, kjer bo bival z svojo Julijo, ne daleč od dragega Supovega, čegar znani stolpi se bodo o večerni in jutranji zori na njiju obzoru rudeli?

in proračun deželnega zaklada za l. 1889 se izroči finančnemu odseku.

Posl. Murnik poroča v imenu finančnega odseka zavoljo ustanovitve strokovne šole za šivanje čipek in umetno vezenje v Ljubljani in pritrdi nasvetom dež. odbora, ki se glase: 1. Vis. c. kr. ministerstvu za nauk in bogočastje izreka se za do zdaj izdatno naredbo o oživotvortvi strokovne šole za šivanje čipek in umetno vezenje, ki se ima skoro oživotvoriti v Ljubljani, najtopleja zahvala. 2. Zgoraj navedeni, od deželne odbora glede doneskov za strokovno šolo za šivanje čipek in umetno vezenje, ki se ima skoro oživotvoriti v Ljubljani, po ces. kr. dež. šolskem svetu Njega vzvišenost gospoda ministra za uk in bogočastje predloženi sklepi vzamejo se na znanje in se odobro.

Finančni odsek pa doda še tretji predlog, da se izreče kranjski hranilnici za zagotovljeno podporo tej šoli zahvala dež. zbora.

Poslanec Dežman se čudi, da je naučni minister sam določil, da bodi na tej šoli učni jezik slovenski. Pri strokovni šoli za lesno obrt, pri kateri je zahteval mestni zbor Ljubljanski slovenski jezik, je pa vender določil, da se ima ta šola urediti tako, da bode obisk mogoč tudi nemški govorečim učencem. Pri šolskih napravah pa slovenski mestni zbor Ljubljanski nima sreče, kajti prvo njegova dejanje je bilo, uvesti slovenski učni jezik na ljudskih šolah in posledica je bila, da je učni minister zahteval tudi nemške ljudske šole. Ni dobro, da se uže otroci ločijo po narodnosti. Pa najbrže je slovenski učni jezik darilo za glasovanje za špirtni davek, kajti po časniki se je poročalo, da bodo poslanci prinesli za glasovanje velike koncesije. No, če je to jedna istih, ta slov. šola za vezanje čipek, je to pač žalostna drobtina („ein jämmerlicher Brosamen“). Ko bi se dalo glasovati po Ljubljani in po deželi, gotovo bi bila večina zato, da se poučuje tudi nemški. Šola bode obiskovali večinoma le otroci iz Ljubljane in iz mest po deželi, ki uže znajo toliko nemški, da bi razumeli pouk. Saj slovenski jezik niti za tako šolo terminologije nema, treba bo zopet mobilizovati dragi „Uebersetzungsapparat“ in če ne bode tudi terminologija slovenska, ne bodo učenke imele nikake koristi. Ne morem si misliti, kako bodo poučevali učiteljice; ne preostajalo bode drugega, ko poučevati nemški, a potem jih bodo napadali slovenski časniki, saj se je to zgodilo celo členu deželne zbornice, ko je pri neki slavnosti v nemški šoli govoril par nemških besed. Dežman pravi, da ni sovražnik slovenskega učnega jezika (Glasen smeh), a vse le na „nach Thunlichkeit“. Toda čemu se bode poučevalo, kar je v programu o trgovskem računstvu in knjigovodstvu, naj bi se raje poučevalo o zgodovini umetnosti. Tudi bi bilo treba, kar je najvažnejše, dobiti izvrstnega učitelja za risanje, a tacihi ni, ker lahko dobe izvrstne službe na Nemškem, kakor naš Šubic v Kaiserlauternu; s tem, da se kake pol leta hodi poslušati v kako obrtno šolo, si še ne more pridobiti zmožnosti za vodstvo take šole. Razpisati bi bilo treba konkurz, morda bi se dobila kaka dobra učna moč, a potem ne gre, da bi bila ta šola izključno slovenska. Kar se pa tiče sodepore kranjske hranilnice, poslednja ni vedela, da se hoče napraviti izključno slovenska šola, sicer bi bila v svojih sklepih uže naglašala, da se poučuje i nemški. Konečno

Zjutraj drugega dne se oglasi gospod Jastreb v pisarni dra. Zamotala vidno vznemirjen. Podava je mundantom tobačnico reče s tresočim glasom: „Veste li novico, gospodje? — Stari Grlica se je večeraj pod večer ustrelil. Pri žepni rubežni puštil sem mu nekaj denarja — zanj si je kupil revolver, najel si sobo „pri zlatem runu“ in se tam v srce ustrelil. Pred čim izpil je še steklenico rdečega vina. Moja otroka sta zopet ob kos dedšine! S penzijo je ven, — premičnina je dala malenkost“. Tako je povedal zanimivo novico dru. Zamotalu; rekel je ta s posmehom: „Čital sem uže v novinah. Requiescat in pace! Sicer vam pa ni nič dolžan ostal. Večeraj prišel je k meni neki dr. Volny, brezdvomno napadnik katere od hčera in mi je poplačal do kraja vse vaše zahteve od Grlice za obrestni in stroški vred. Tu imate ves znesek po odštetem mojem palmaru. Podpišite mi laskovo to potrdilo.“

Obraz se gospodu Jastrebu razjasni; peneze oprezno pograbi in podpiše kratko potrdilo.

S tem se je skončal fascikul „Jastreb contra Grlica“.

nasvetuje, naj se izreče pričakovanje, da bodo tudi nemški govoreče učenke mogle pohajati to šolo, da se zatorej pouk tako uredi. (Dalje prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Češki deželni zbor je bil 10. t. m. na cesarjevo povelje zaključen ter odnešeno njegovo delovanje na nedoločen čas. Ta naredba daje novinarjem povod k raznovrstnim ugibanjem in razlagam. „Dzjevnik Polski“ je prinesel vest, da se v bodočem zasedanju združijo Poljaki z Nemci v novo večino, katere si želi ter jo podpira grof Taaffe. Nemški listi ne verjamejo vesti poljskega lista, češ, da se taki glasi raznašajo vsako leto pred zasedanjem državnega zbora, tako tudi letos. 20. t. m. odpre se zopet državni zbor in Poljaki bi baže zopet radi prepričali svet, da so oni jeziček na vagi ter da oni odločujejo o večini in manjini našega parlamenta.

V gališkem deželnem zboru je bila sprejeta osnova zakona, po katerem bode zelo omejen upliv občin in mest pri imenovanju učiteljev za osnovne šole ter bodo za naprej v tem obziru odločevali okrajni šolski sveti, v katerih imajo veleposestniki in poljski šlehičci prvo besedo. Jasno je torej, da plemenitaškim zastopnikom gališkim ni posebno na srečo blagor naroda, katerega zastopajo, temveč, da v državnem in deželnem zboru gledajo v prvi vrsti na svojo korist. Najglasnejše in najjasnejše nam priča o resnici teh besed novi davek na žganje, za katerega so glasovali ti plemeniti gospodje v državnem zboru ter z njim neizmerno obremenili prebivalstvo. Galičija je uže tako in tako najsiromašnejša zemlja v Evropi. V deželnem zboru pa gledajo na to, da o vsakej priliki odvzamejo narodu upliv na deželno upravo ter si ga osvojijo.

Madjarski listi razmišljajo sedaj o pomenu pohoda nemškega cesarja na Dunaji ter o potrebi nemško-avstrijske zveze. Vsi, brez razločka stranke, so v tem enega mišljenja, da zamorejo Madjari samo s pomočjo nemško-avstrijske zveze „braniti interese Ogerske na vshodu“. Madjari so zahtevali, da bi se državniki na dunajskem shodu dotaknili tudi njih „vshodnega vprašanja“, da bi potem ne bilo nobenega nesporazumljenja. Madjari si mnogo umišljajo na njih „poklic“ na vshodu ter se zibljejo v sladki nadi, da bodo oni narekovali, kako je rešiti to nesrečno „vshodno vprašanje“. Jasno je zatorej, da tako toplo zagovarjajo nemško-avstrijsko zvezo, da tako obožavajo in občudujejo Bismarka; saj dobro vedo, da bi njih veljava in nerazmeren ter nenaraven njihov upliv na Avstrije vnanjo in notranjo politiko, črez noč izginil, ako bi se ta zveza razdrla, kakor to zahtevajo Slovani, zastopniki pravih interesov naše države. — Mladega Bismarka obsipali so v Pešti z vsemi častmi; madjarski ministri in državniki so na ves glas upili, kako časte in obožavajo njegovega očeta. Grof Bismark je ganen zagotavljal madjarskim diplomatom, da mu ostane dan svojega boravanja v Pešti v neizbrisnem spominu ter da bode njegovega očeta veselilo, ko mu sporoči o izjavah, katere je slišal iz ust madjarskih državnikov. Najhujšega in najzagrizenejšega nasprotnika Rusije, ogerskega ministerskega predsednika Tisza, odlikoval je nemški cesar z najvišjim redom, kar jih je bilo razdeljeno na Dunaji med avstrijsko-ogerske diplomate. A ne samo to; Viljem II je Madjarom sploh skazoval večje časti, nego drugim, kar bi utegnilo vzbuditi na Ruskem nejevoljo, ker prejasno kaže sovražno jej tendencijo tega shoda.

Udeležnikom kije vske slavnosti iz slovaških krajev groze nova preganjanja. Okrajni koncert protestantov gornjeogerskih razpravljal je te dni o tem vprašanji. Na tem cerkvenem shodu hujskal je posebno Pavel Szontagh, član ogerske gosposke zbornice, proti udeležencem kijevske slavnosti. Rekel je ta gospod, da je imela kijevska slavnost cerkven in političen namen, da pa člani protestantske cerkve niso imeli kaj iskati tam. Udaril je se ve da tudi po biskupu Strossmayerju. Rekel je nadalje, da je udeležba te slavnosti izdajstvo ogerske države, da je to zatorej kaznjivo dejanje in da treba dotičnike kaznovati. Na to vstane še g. župnik Geduly ter predlaga, da bi se preiskovanje te stvari izročilo Madjarom. Samo ob sebi se razumi, da so Madjari

obema govornikoma ploskali, kar se je dalo. Iz tega pa vidimo, kakšen duh vlada na „cerkvenih“ shodih madjarskega duhovstva. No, pa saj Madjari so „vitežki“ narod; zakaj bi se jim kaj tacega ne privoščilo?

Vnanje dežele.

Ruski državni svet snide se skoro v zimskem zasedanju. Rešiti mu bode pred vsem preosnovo zakona o mestni in vaški upravi. Ta zakon narod uže težko pričakuje, da se odstrani zmešnjave, katere vladajo v upravi mnogih občin. Po osvobojenji kmetov dal je car Aleksander II. občinam največjo samoupravo. Sklepi starešinstva imeli so postavno moč. Po 25 letih te svobode se je pokazalo, da je narod še premalo razvit, da bi zamogel uživati sebi v korist to veliko pravico, zato treba sedaj ta zakon predručati. Občine bodo imele pa tudi v bodoče pravico, prosto voliti si svoje starešinstvo, gospodariti z občinskimi premoženjem, razdeljevati bremena in varstvo občanov. Državni svet bode imel pa še rešiti mnogo drugih vprašanj, tako n. pr. vprašanje o naselitvi črnomoškega obrežja na kavkazski strani, o reformi sibirske uprave, o nekaterih premenah državlanskega zakonika, o sodni reformi v baltičkih pokrajinah in drugo. — Perzijski šah ne pride v Baku, kjer je imel srečati se s carjem. Šah misli priti spomladi v Peterburg; v Baku pride pa njegov bratranec pozdravit carja. — Rusija utrja sedaj svoje meje proti Nemčiji. Ko bodo dovršena vsa osnovana dela okolo mesta Osovice, bode to utrjen tabor prvega reda. V Novem Georgjevskem pripravljajo velike pozemeljske utrdbe. Število topov pomnože v tej trdnjavi za 200.

O stanju v Srbiji pišejo nemške novine nastopno. Kralj Milan si je pridržal konečni odlok glede postopanja, da se ohrane normalne razmere v deželi, dokler se ne povrne sam v Beli grad, kar se zgodi okolo 20. t. m. Predlog vlade, da se proglasi izjemno stanje, kralj ni odobril. Garašaninovo prošnjo, da se obrani napadov in očitanj, s katerimi ga obsipljejo, je kralj odbil. Trde celo, da je kralj po Mijatoviću naročil Garašaninu, naj se poberi iz dežele. V kraljevo nemilost je palo tudi še več drugih „odličnih“ naprednjakov, ki so mu poprej zvesto pomagali kopati grob Srbiji. Narod se nadeja, da se po prihodu kralja v deželo menja ministerstvo in sistema.

Francoski ministerski predsednik gosp. Floquet ima, kar je nekaj časa navada, vabiti republikanske poslance v malih oddelkih k sebi na obed, da se z njimi pogovarja o politiki ter izve, kake nazore imajo oni o reviziji ustave. Gosp. Floquet misli še vedno, da vzame Boulangeru vso moč, ako vzame vprašanje o reviziji ustave, katero je sprožil general Boulanger, v svoje roke; ne moti se. Kakor se zdi, odločil je predložiti koj o sestanku zbornice svojo osnovo o reviziji. Skoro vsi njegovi gosti so pokazali, da se v tem ne zlagajo z njim, ker nikakor ne kaže predlagati zbornici osnovo revizije pred proračunsko debato. — Monarhisti na Francoskem so napeli vse žile, da se pripravijo na nov boj proti republiki. Osnovali so celo pod pokroviteljstvom grofice Pariške neko žensko društvo „Roza Francije“, ki ima namen širiti idejo monarhije med nežnim spolom. Členi društvu utegnejo biti pa tudi možki. Kakor se vidi, je temu novemu društvu glavna svrha nabirati denar v monarhistične svrhe.

V Italiji se pripravljajo, da sprejmejo najsijajnejše cesarja Viljema II. Svečanosti ne bodo, kakor na Dunaji, samo dvorske, ampak tudi javne, kajti vrlo je verjetno, da se tudi narod pridruži svojemu kralju v proslavljanji zaveznika v letih 1886. in 1870. Iz Sicilije pripravljajo se okolo 9 tisoč oseb, da se pridruže slavnostim v Rimu in drugod. H kratu se pa raznaša vest iz Palerma, da se je tam nečuvno mnogo ljudi zaprla, ne da bi se prav vedelo zakaj. Govori se, da se vlada boji, da kanijo socialisti izvršiti kak atentat, da zato tako strogo postopa. Sicilski poslanci bodo pa koj, ko bo parlament odprt, interpelovali vlado zaradi tega čudnega postopanja.

Mej papežem in nemško vlado so uže ustanovljene vse formalnosti o vsprejemu cesarja Viljema v vaticanu. Papež bode v svojem govoru povdarjal, da morata cerkev in država složno delovati v prosep narodov; omenil bode pa tudi nepristojnega in nenaravnega položaja, v katerega je privedel Crispi katoliško cerkev.

Iredentistično društvo „Giovanni Prati“ je sklenilo, da bode protestovalo proti svečanostim na čast nemškemu

cesarju v Rimu, ker ta pohod ima potrditi politiko, ki brani Italiji pridobiti si Trentinsko in Trst ter jo goni v bratomorno vojsko s Francozi. Več listov pisalo je uže v Nemčiji ne baš prijaznem tonu in nemškega kancelarja organi so se zaradi tega uže pritoževali.

DOPISI.

Iz Trsta, 9. oktobra. [Izvirni dopis]. (Konec). — Raznoterosti. — Slovenci smo raztrešeni daleč okoli ter posedamo dosti zemlje, a jaz bi volila, da bi imeli manj zemlje, pa bivali vsi skupaj v malem, a podpolno slovenskem mestu ter tam vživali vse pravice, katerih bi morali biti deležni, nego da smo povsod, a nikjer prvi. Kaj prvi? Volila bi, kakor je oni rimljanski velikan rekel, da bi rajši bil prvi v mali vasi, kot drugi v Rimu.

Da ne izgubimo še tega, kar imamo, borimo se za svoje pravice, da si ohranimo svojo narodnost, da si ohranimo vsaj to, kar je res naše in kar nam dan za dnem, žal, odtegujejo naši nasprotniki, da rešimo našo okolico! Naši nasprotniki delajo na vse kriplice, da bi jo dobili v svoje pesti; na vse mogoče načine vabijo okoličane v svoje pesti, obečajo tega in onega, da bi jim okoličani izročili narodno svetinjo, narodno upanje, naredovo vse — nežno mladino!

Žalostno je, da se večina naših okoličanov premalo zaveda ter so med drugim taki, ki bi deli dušo in telo za malo Bachove pijače.

Uboga mati, znabiti udova, ali žena kacega malopridnega zapravljevalca, ne bo se branila deti svoje dece v italijansko šolo, ako se jej obljubi, da se iste skrbi za obleko, črevlje ali hrano.

Uprav tako storili bodo nevedni ljudje, katerim je vse eno, naj se otrok uči v tem ali onem jeziku, bodi si v turškem ali kitajskem. Se ne da tu pomagati? Da se! Slovenski bogataši, sezite enkrat v svojo mošnjo in dajte denarja, denarja! Tega se hoče sedaj, besed je bilo dovolj. Naj se kupi tudi slovenskim otrokom tega ali onega, samo da nasprotnik ne zmaga. Marsikdo bi drugače ravnal, ko bi bil v zadevi bolj poučen. Kdo naj ga pouči? Bere ne družega, razven vsakdanjega „Piccolo“; „Edinost“ je predraga. 6 gl. na leto, to je svota! Ne bi li slovenski bogatini lahko segnili v žep, pa plačali list petkrat, šestkrat, če tudi desetkrat, da bi se revnim znižala cena, ali dala v kako občino brezplačno za nekatere vaščane, ki bi jo imeli dalje razširjati! Bogataši bi izdano svoto komaj pogrešali, a narodu bi se veliko pomagalo. To je pa le menenje nemočne, a svoj narod ljubeče ženske, ki se večkrat vpraša:

„Kdaj srečno moje bo domovje?“

Rešitve njemu le še ni!“

V Gorici, 8. oktobra 1888 [Izv. dop.] Goriški iredentariji izvršili so zopet junaško delo, uprav vredno majstrov svojih. V noči od zadnje nedelje na pondeljek odtrgali in odnesli so tablo iznad pisarne tukajšnjega vrhnega zastopa zavarovalne banke „Slavije“ v ulici sv. Klare, zid pa, kjer je bila pribita, onesnažili. Slovenski napis grizel in pekel je medle, od „pelagre“ onemogle iredentske njih duše tako, da so se poslužili zločina, ponočne tatvine, ob času ko pošteni ljudje mirno počivajo.

Dež je res omenjene noči curkoma lil, da bi se ne bil nihče izpod strehe upal (lahoni izbrali so si nalašč hudo uro za gnjusno delo), vender se moramo čuditi, da je sploh v mestu kaj tacega mogoče, kajti tabla bila je železna, težka, precej visoko in trdno pribita. Vidi se zatorej, da imajo časa dovolj za jednake hudobije.

No, slavnim goriškim iredentarijem-tatovom bodi tukaj v tolažbo povedano, da pri „Slaviji“ nikdar italijanskega napisu videli ne bodo, dokler slovenski od višega mesta zabranjen ne bode!

Zanje pa, za tako golazen, preveč časten je pokojnega Greuterja „pfuj!“

Zato pa, da se take gnjusnosti uganjajo, odkrito povemo, da nam prav nič žal ni; tako spoznavamo čedalje bolj s kom imamo opraviti in konečno odprejo se morda oči tudi onim, ki jih še silo skupaj tišče!

Oni pa, ki si veselo roke manejo vidé take in jednake vandalizme, česar bi se moral vsak človek, ako bi bil popolnem izvržek človeštva, sramovati in jih tudi, ako treba podpirajo, oni zapomnijo naj si

dobro, da pride že čas „pour payer a cha-
cun son écot!“

Iz Vrabč nad Vipavo dne 8. oktobra. (Izvir. dopis). Dovolite mi, da spregovorim par besedi v Vašem cenjenem listu. Spre-
govoriti želim v prvi vrsti o letini. Žali
Bog, prvega pridelka, to je: rži, ječmena,
pšenice se je pridelalo prav malo; glede
zadnjih pridelkov, to je: ajde, repe, zelja,
bode srednja letina. Hvala Bogu pa nam
je vsaj trta bogato obrodila. Vino je prav
izvrstno, kajti nas ni zadela niti peronos-
pera, niti trtna uš. Tako sezite kupci po
naši izvrstni kapljici, vince je jako dobro,
cena ne bude previsoka.

Omeniti moram tudi, da odkar smo
dobili častitega g. župnika Jerneja Primo-
žiča, so se cerkvene zadeve vse predru-
gačile. Pripravilo se je za cerkev v kratkem
čas mnogo lepih stvari, n. pr. prav lepa
zastava, lep novi krstni kamen in še ve-
liki drugih predmetov. Zdaj pa bude skoraj
popravljen zvonik, tako izvrstno, da trde
stari možje, da ni bil tako lep, ko se je
ga sezidalo. Popravljaj ga je domači
mojster Marko Suša iz vasi Jakovce, sta-
nujoč v vasi Dolenja, vas pri Senožečah.
Čast mu bodi, da je svoje delo tako iz-
vrstno dovršil. Vsi občinarji pa kličemo
čestitemu našemu župniku: „Bog ga živi
še mnoga leta z nami v naši sredi!“

Iz Malenedelje spodnje Štirské dne 2.
oktobra 1888. (Izv. dopis.) Nastopilo je
bolj deževno vreme; ljudje sejejo ozimino.
Vinska trta, kakor sem uže zadnjič poro-
čal, je močno trpela po „peronosperi“ ali
„strupeni rosi“. Dobra pomoč proti tej
bolezni se najde v „Gospodarskem Glas-
niku“ za kmetisko in deželno kulturo na
Štirskem od sl. kmetijske družbe v Gradcu
na str. 199—200. Opozarjamo naše vino-
rejce na taj članek.

Kakor tukaj, tako tudi drugod m. slin,
manjka denarja; slišijo se tožbe, da še ne
pomnijo huje stiske za denar kod baš to
leto. Med tem pa bodemo z živežem za
silo obskrbljeni. Vinska trta tu in tam še
nekaj kaže; kapljica, kolikor je bode, je
lajša od lanske, katero so po pravici ime-
novali „meksikanerja“, toraj boljša za vinske
duhove.

Jabelka in hruške so dobro obrodile
v občini Moravske, Malenedelske, sem-
tertje tudi po Godomercih in Drakovcih.
Najmenj sadja je v Radislavski županiji,
po drugih krajih skoraj nič; poseben sliv
ni velik po vsem spodnjem Štirskem.

Kakor se sliši, bodo kmetje v bodoče
slive raje sušili vsled obdačenja na žganje,
in je tako spravili v denar. Suhe lepe
slive se vsigdar lahko prodajejo, kupci se
dobe bodi si tu ali v inozemstvu.

Jabelka se plačujejo sedaj pri nas
mešane for. 10—14 štr., štajerski maša-
necljni for. 16—24. Jabelčnik (sadni mošt)
16—20 štr. Strd klg. 20 kr. Lansko vino
štr. od for. 20 naprej. Po gostilnah litro
20 kr. leta 1886 po 40 kr. liter. Žganje
prej 40 sedaj 64 kr. litro. Pšenica 100
klg. for. 6, maslo 95 kr. stari bokal. Jajec
9 za 20 kr., surovo maslo klgr. 40 kr.
skipek knoper, (pri nas vuk) klg. 8 kr.
Goveje meso klg. 30 kr., svinjetina klgr.
40 kr., kuhinska sol klgr. 12 kr. Drva
mehka od for. 4—5.20 seženj, trda for.
6—7.50. Novi sodi v les nabiti 10, žele-
zom do for. 14 štr. Vinogradno kolje
10 for. 13 tisoč. Zabelj (začinba) svinski
35—40 kr. stari funt itd. (Perun).

Domače vesti.

Predsedništvo pol. društva „Edinost“
pozivlja gg. odbornike in namestnike k
rednej seji ki bode jutri v nedeljo 14. t.
m. ob 10. uri dopoldne v prostorih „de-
lalskega podpornega društva“. (Via Molin
piccolo št. 1). Prosim, da pridejo
vsi gospodje, kajti razpravljati je o
važnih predmetih.

K odprtju prve slov. ljudske šole v
Trstu. Opozarjamo slovenske roditelje in
sploh vse rodoljube, da bode skupna sv.
maša za odprtje otroškega zabavišča in
slovenske ljudske šole v cerkvi pri sv. Ja-
kobu v ponedeljek 15. t. m. ob 10
uri zjutraj. Vabimo zatorej vse v Trstu
stanujoče rodoljube, da se iste v mnogo-
brojnem številu vdeležo.

† **Dr. Peter Milivoj.** Iz Pazina je
stigla brzojavka, da je dne 11. t. m. umrl
na nagloma na postaji v Pazinu državni
poslanec gosp. dr. Peter Milivoj. Zadel
ga je namreč kap in vse prizade-
vanje, oživetiti ga, bilo je brezuspešno.
Pokojni rodil se je leta 1826. v Labinju;
študiral je v Padovi in v Beču medicino,
ter se nastanil kot zdravnik s početka v

Vodnjanu, in od leta 1870. v Labinju. Od
1883. leta zastopal je veleposestvo istersko
v državnem zboru; bil je tudi član dežel-
nega zdravstvenega sveta v Trstu. Bil je
sicer protivnik narodne stranke, ali zasto-
pal je svojo stranko možato po svojem
prepričanju. Bodi mu zemlja lahka!

Imenovanja. Kancelist pri c. kr. na-
mestništvu Fran Kevida imenovan je taj-
nikom pri c. kr. okrajnem glavarstvu v
Pazinu in vojaški računarski podčastnik
I. razreda Ivan Viličič kancelistom.

Velikodušen dar. Poznati tržaški ro-
doljub in odbornik „Del. podp. društva“
g. Ivan Šabec daroval je te dni temu
vrlo važnemu društvu lepo svoto 200 for.
Vsled tega uvrstil ga je društveni odbor
med svoje ustanovnike ter mu izrekel po-
sebnom deputacijom iskreno zahvalo. To
je v kratkem času uže drugi večji dar, s
katerim podpira naš rodoljub slovenska
družba v Trstu. Ugledali se v njega bo-
gatini! — Bog mu plati!

Občinski svet tržaški imel je v če-
tvrtak 11. t. m. tajno sejo, v kateri so
se vršila nastopna imenovanja: Guido Pic-
ciole imenovan je VI. likvidatorjem pri
mestnem zakladnem uradu; oficijalom pa:
Lavoslav Milatovič, Anton Carnera, Breno
Vecchi in Henrik Dapisin; vezbenikom:
Josip Tomadesso, Maksimiljan Vidotto,
Pompej Povše, Avgust Černe in Rudolf
Battich; služnikom: Anton Pippan, Do-
menik Spagnul, Brassa in J. Battilana.

O mestnih šolah. Mestna delegacija
zaključila je v zadnji svoji seji vsled
predloga šolskega odbora nastopno: odpre
se paralelka za V. razred za deklice v
šoli v ulici Giotto; nastaviti se mora vsled
tega pomočna učiteljica; nakaže se ravnat-
eljstvu deklishega liceja za nakup šolskih
knjig iznos 100 gl.; imenuje se Anton
Kregoris asistentom za eno izpraznjenih
3 mest šolskih asistentov, za ostali 2 mesti
pa se ima začasno imenovati dve pomočni
učiteljici. Imenuje se začasnim učit-
eljicam za te dve mesti in za 4 druge,
izpraznene vsled tega, ker so se omožile
dotične učiteljice, nastopne gñe: Olga
Boccasini, Pavlina Godina, Lucija Perso-
glia, Dragotina Peterin, Marija Ragusin in
Marija Valentinčič.

Družba sv. Mohora izdala je za 1888.
I. nastopne knjige: 1. Koledar za 1889.
Vsebina: Naš cesar Fr. Josip. I. Spisal
Ig. Žitnik. — Obsojen. Povest. Spisal dr.
J. Vošnjak. — Zlatomašnik J. J. Stross-
mayer. — Borovlje in puškarija v Bo-
rovljah. — Dekan Lampert Ferčnik. —
Kako je stari Nolet tatu iskal. (Spisal
Janko Kernik.) — Dr. Valentin Zarnik,
oče taborov slovenskih. — V sreč si glej!
Pesem. S. Gregorčič. itd. 2. Tomaža Kem-
pčana: Hodi za Kristusom. Preložil in z
navadnimi molitvami pomnožil Andrej Ka-
lan, Trnovski kapelan v Ljubljani. — 3.
Slovenski Pravnik. Pouk o najpotrebnejših
zakonih. Spisal dr. Ivan Tavčar. (V. sno-
pič.) 4. Slovenske Večernice za pouk in
kratek čas. (42. zvezek.) 5. Občna zgo-
dovina za slovensko ljudstvo. Spisal Josip
Staré (XII. snopič.) 6. Življenje prebelažne
Device in Matere Marije in njenega pre-
čistega ženina svetega Jožefa. (VII. sno-
pič.) Ker je vseh članov 41.552, pojdejo
te knjige v 249.312 izvodih po slovenskem
svetu.

Iz c. kr. poštno hranilnice. Minoli
petek dobili smo ravnokar razpošiljano
uradno okrožnico z računom za mesec
september. V rečenem mesecu se je vlo-
žilo 421.780krat skupaj za 50,705.626 gl.;
od tega na Štajerskem 21.494krat za
2,148.523 gl., Koroškem 5744krat za
537.816 gl., Kranjskem 4572krat za
451.401 gl., Primorskem 6317krat za
696.164 gold., Vrnili so pa 121.978krat
skupaj za 51,233.833 goldinarjev; od tega
pride na Štajersko 3610krat za 1,191.676
gl., Koroško 1005krat za 172.538 gold.,
Kranjsko 680krat za 139.851 gl., Primorje
2410krat za 928.737 gl. Od 12. januarja
1883, ko je hranilnica začela poslovati, pa
do zdaj, se je v celem vložilo 18,419.421
krat v skupnem znesku 1,940,863,864 gl.
78 krajcarjev, izvzelo pa 5,543.442krat
skupaj za 1,898,349.990 gl. 42 kr., pre-
ostalo je torej v blagajnici čistih 42,513.874
gl. 36 kr. Med povračili se nahaja 8,788.050
gl., za kar je urad uložnikom na zahteva-
nje kupil in odposlal vrednostnih papirjev.
Rentnih knjižic je v prometu 9436, vredne
so 7,826.190 gl. Vložnih knjižic je med
ljudstvom 639.362, čekovnic pa 13.951.

Deželna sadjarska razstava v Ljub-
ljani. Dne 18. t. m. odpre se, kakor smo
bili uže javili, na slovesen način jubilejna
deželna sadjarska razstava v Ljubljani.
Kolikor doznajemo, bode razstava nekaj
izrednega, kajti prijavilo se je preko 200
sadjarejcev, kateri izlože preko 4000 vrst

raznega sadja. Poleg tega bodo na pokus
najboljša dolensjska in vipavska vina.

Učiteljsko društvo za Sežanski okraj
bo zborovalo v Sežani dne 18. oktobra t.
l. ob 9. uri d. p. Dnevni red: 1. Verifi-
kovanje zapisnika; 2. Nazorni nauk v II.
razredu; 3. Predavanje o šolskih vrtilih;
4. Poročilo gledé zaveze slov. učiteljstva;
5. Raznotéri nasveti. ODBOR.

Žepni koledar za leto 1889. Samoza-
ložba in tisek „Kat. Tiskarne“ v Ljubljani
cena 20 nč. Koledar je jako priročen in
lepe oblike. Preporečamo ga našemu ob-
činstvu. Ob enem izdala je katoliška ti-
skarna „Oceno slovenskih knjig za mla-
dino in ljudstvo“. Spisal Ant. Kržič. Slo-
vensko občinstvo more iz „Ocene“ razviditi,
kakšne knjige prijaajo v prvi vrsti naše
mladini.

Hudi dnevi. Našim čitateljem uže znani
prorok profesor Rudolf Falb oznanja, da
bodo po njegovem opazovanji „hudi dnevi“,
t. j. dnevi, o katerih bodo viharji, potresi
itd. nastopni: 14. oktober, 4. in 18. no-
vember in 3. december. V teku leta 1889.
imeli bomo po tem prorokovanju 25
takih kritičnih dni, katere razdeljuje po
svojej teoriji v tri vrste. Dnevi prve, naj-
hujše vrste bili bi po njegovem menenji:
15. april, 15. maj, 24. oktober, 17. marc,
9. september, 23. november in 11. avgust;
v drugej vrsti pride: 13. juni, 25. sep-
tember, 22. december, 1. januar, 31. ja-
nuar, 1. marc, 9. oktober, 12. juli,
31. marc in 15. februar; v tretjej vrsti:
26. avgust, 7. november, 30. april, 17. ja-
nuar, 28. juli, 7. december, 29. maj.

Razširjenje ceste v Miramar. C. kr.
pomorska oblastnija priobčuje mestnej de-
legaciji izjavo trgovinskega ministerstva,
po kateri se ne protivi v tehničnem smislu
predloženej spremembi podstave pomoč-
nega kolodvora nad skladiščem za pe-
trolej. Pridruže pa si ministerstvo konečno
odredbo v tej zadevi, kadar se bode iz-
rekla mestna občina o plačilu dotičnih
stroškov v iznosu 5790 gl. 74 kr. Mestna
delegacija je na to odgovorila, da je pri-
pravljena predložiti občinskemu svetu, da
dovoli to svoto pod pogojem, da se raz-
širi cesta za 8 metrov od dotičnega kraja,
kjer reže železnica cesto pod Greto, vse
do Barkovlj, in da se jej mora zagotoviti
razširjenje ceste po vsej progi.

Zabavni vlak iz Trsta v Kormin vozi
jutri, 14. oktobra letos zadnjikrat.

Ljudska kopelj pri sv. Jerneju za žen-
ske, onkraj takozvanega „Navale adriatico“
izročila se je v varstvo tudi letos preko
zime pod sedanjimi pogoji gg. Amadi in
Eckhardt.

Policijsko. Javni stražnik našel je
sinoč 22letnega Lorenca Barisona, stan-
ujočega v ulici Cavazzeni št. 7. težko ran-
jenega. Ranjeni ni znal povedati drugo,
nego da ga je ranil neznan človek na
obali Giuseppina. Ne ve pa, kaj ga je
spravilo v prepir z neznanim nasprotnikom.
— Neznani tatovi vlomili so v neko sta-
novanje v ulici Solitario ter odnesli iz
zapretega ormarja preko 200 gl. v goto-
vem denarju.

Nezgoda. 30letni dninar Anton Perdec
ponesrečil je mej delom pri podvzetju Cec-
oni v Stinjanu. Padel je kakih 4 metrov
globoko na kamenje ter se pobil tako težko
na nogah in na prsih, da so ga morali
tako odnesti v bolnico.

RAZNE VESTI.

Ptujci v Parizu. Vsled novega zakona
glede inozemcev prijavilo se je takoj v
prvih dveh dneh, ko je stopil novi zakon
v krepot, pri parizki prefekturi nastopno
število ptujcev raznih narodnostij in sicer:
339 Belgijcev, 203 Nemci, 204 Švicari,
142 Italijanci, 92 Avstrijancev, 148 Ru-
sov, 71 Angležev, 36 Severnih amerikan-
cev, 41 Španjcev, 36 Luksenburžanov, 51
Nizozemcev, 21 Rumunec, 14 Turkov, 3
Argentince, 3 Kileni, 3 Norvežani, 6 Gr-
kov, 7 Dancov, 1 Bolgar, 4 Švedi, 4 Por-
togalci, 2 Venecualci, 1 Mehikanec in 7
Braziljancev. Postava pa se ne vrši proti
ptujcem kaj strogo, kajti vsak, kakeršen-
koli listek sprejme se za veljavno legiti-
macijo. — Navedene številke pa nam vsaj
dokazujejo, koliko ljudij iz vseh delov sveta
živi v Parizu!

Salomon na Kitajskem. V Šangaju na
Kitajskem pripeljali so pred sodnika moža,
kateriga so obdolžili, da je ukradel lepo
mizo. Zatoženi taji hudodelstvo in pravi, da
on, ko bi bil tudi sam ukradel mizo, nima
toliko moči, da bi jo sam nesel. Sodnik
mirno poslušal njegove izgovore ter se
kaže, kakor da bi se mu zatoženec smislil
in da bi mu verjel. Potem mu reče: „Vem,
da si nedolžen, zato pojdi domu; ker pa

tudi vem, da si reven, vzemi tam le ža-
kelj, v katerem je tisoč denarjev, katere
ti dam, da si revščino preženeš.“ Mož ves
vesel pozabi, kaj je prej govoril, zgrabi
kakor Golijat težko vrečo, v kateri je
bilo samo železje trikrat težje, kakor ukra-
dena miza, ga vrže na ramo in hajdi ž
njim proti vratom. „Počakajte mož, pravi
sodnik, če tako težko breme lahko nesete,
ste tudi mizo lahko nesi, ki ste jo ukradli“. In
mož je imel v ječi čas premisljevati,
kako resničen je naš posavski pregovor, ki
pravi: Boljši en premislek, kakor tri dni
hodá. —

Listnica uredništva

Komeni. Niti danes ne moremo, kajti
preobširno je; siražšali bomo nekoliko.
Pesen izpustimo povse.

S e ž a n a. Preobširno; pride prihodnjič,
kajti za danes nimamo prostora.

Tržno poročilo.

Cene se razumo, kakor se prodaje na debelo blago
za gotov denar).

	Cena od for. do for.
Kava Mocca	100 K. 140.— 142.—
Rio biser jako fin	— — — — —
Java	— — — — —
Santos fina	97.— 99.—
„ srednja	93.— 94.—
Guatemala	— — — — —
Portorico	110.— 112.—
San Jago de Cuba	124.— 126.—
Ceylon plant. fina	110.— 116.—
Java Malang. zelena	93.— 95.—
Campinas	— — — — —
Rio oprana	97.— 99.—
„ fina	94.— 95.—
„ srednja	90.— 91.—
Cassia-lignea v zabojih	37.— 31.—
Macisov cvet	360.— 380.—
Ingber Bengal	18.— 19.—
Papar Singapore	95.— 96.—
Penang	72.— 73.—
Batavia	84.— 85.—
Piment Jamaika	40.— 41.—
Petrolej ruski v sodih	100 K. 8.25 8.50
„ v zabojih	9.25 9.50
Ulje bombažno amerik.	36.— 37.—
Leece jedilno j. f. gar.	38.— 39.—
dalmat. s certifikat.	43.— 44.—
namizno M.S.A. j. f. gar.	56.— 58.—
Aix Vierge	65.— 66.—
„ fino	60.— 62.—
Rožiči puljski	7.75 8.—
dalmat. s cert.	— — — — —
Smokve puljske v sodih	13.— 13.50
„ v venci	12.— 12.25
Limoni Mesina zaboj	7.— 7.50
Pomeranče sicilijanske	— — — — —
Mandlji Bari La. s cert.	100 K. 78.— 79.—
dalm. La. s cert.	79.— 80.—
Pignoli	68.— 70.—
Riž italij. najljubši	19.50 20.—
„ srednji	17.50 18.50
Rangoon extra	13.25 13.50
„ La	11.50 11.75
„ Ha	— — — — —
Sultanine dobre vrste	24.— 25.—
Suho grozdje (opaša)	19.— 20.—
Citabe	16.— 16.50
Sladkor centrifug. v vrečah	100 K. 34.50 34.75
s certifik.	— — — — —
Slaniki Yarmouth La.	sod 13.— — —
Fazol Coks	11.50 11.75
Mandoloni	9.50 9.75
svetlorudeči	9.25 9.50
temnorudeči	— — — — —
mešani, štajerski	— — — — —
bohinski	9.75 10.—

Javna zahvala.

Podpisano predsedništvo zahvaljuje se
javnim potem vsled enoglasnega odboro-
vega sklepa blagorodnemu gospodu Ivanu
Šabecu, veleposestniku in našem od-
borniku, na plemenitem, velikodušnem daru
od for. 200, katere je poklonil našemu
društvu.

Trst, 12. oktobra 1888.

Tajnik: Predsednik:
Fran Polić. Mate Mandić.

Poslano.

V interesu gg. prijateljev sporta, eko-
nomov in posestnikov opozorujemo po-
sebnost na oglas „Kwizde restitucionalni
fluid“, Kwizde Korneuburški prašek za ži-
vinorejo v denšnjem listu. (a)

Nepristojnosti v trgovini in obrtniji. Popotnim
opravičenim čujejo se vedno z nova pritožbe
trgovinskih in obrtnijskih krogov, češ, da naši
zakoni niso zadostno strogi proti pravemu „vi-
težnemu roparstvu“ katero napada brez izjeme
vse stroke, da se masti o trudu in žtvah, ka-
tere so drugi doprinali, na ugoden način.
Posebno zaničljivo pa je, ako se raztepe tako
delovanje celo na zdravniško stroko, ter se je
podpira iz golega pohlepa po dobičku. Tako
smo imeli priliko opazovati, da so se ponare-
jale na manj ali več slični način lekarničarja
Rik. Brandta Švicarske kroglice, ki so se ponare-
jele na manj ali več slični način lekarničarja
Rik. Brandta Švicarske kroglice. Zahteva pa
naj se vedno z osobito pozornostjo na ime le-
karničarja Rik. Brandta Švicarske kroglice.
Tu i to naj se zapomni, da nosi vsaka
pristna škatulja etiketo beli križ na rdečem
polju z znakom lekarničarja Rik. Brandt-a
Švicarske kroglice. Vse druge škatulje, ki ni-
majo te oblike, morajo se odbiti.

